

[Justitsministeren.]

ningen af det Organ, til hvilket Afgørelse af Genoptagelsesbegæring er henlægges, og dette Organs Sammensætning er netop ændret. Professoren havde herved fremhævet, at han i sin Afhandling i „Ugeskrift for Retsvæsen“ er gaaet ind for, at Afgørelse om Genoptagelse paa det foreslaaede udvidede Grundlag træffes af Højesteret. Dette Standpunkt har Professoren under Forhandlingerne fastholdt, men dersom en saadan Ændring var uigennemførlig, har han betonet det efter hans Opfattelse ubetinget nødvendige i, at Spørgsmaalet i alt Fald henlægges til et Organ, der sammensættes paa en saadan Maade, at der sikres det den ganske særlige Indsigt og Sagskundskab, som i disse overordentlig vanskelige Sager er fornøden. Det er netop under Hensyn til disse Udtalelser, at Appelrettens paagældende Afdeling har faaet en forandret Sammensætning. Jeg siger derfor til det ærede Medlem, Hr. Victor Pürschel, at jeg synes, at denne Paragraf er saa forsigtigt affattet og efter Appelrettens Sammensætning i øvrigt formentlig saaledes i Overensstemmelse med Professor Hurwitz' Opfattelse, at man meget vel kan gøre dette Forsøg og se, om ikke man, uden at gaa til indgribende Ændringer i den i øvrigt gældende Retsplejelov og Straffelov, kan nøjes med disse Ændringer.

Saa er der i øvrigt henvist til Dommerforeningens nye Henvendelse. Maa jeg hertil sige, at jeg er paa dette Omraade som paa andre ganske enig med den ærede Ordfører for Udvalget. Dommerforeningens Bemærkninger er i sig selv ikke af større Betydning og indeholder ikke noget, der kan give Anledning til fornyede Overvejelser, efter at Udvalget har stillet disse Ændringsforslag. Saa rigtigt det er, at et Organ, der skal udøve disciplinær Myndighed, bør indrettes saaledes, at det kan mødes med Tillid af de Personer, der er underkastet dets Myndighed, saa vist maa man ogsaa hævde, at dette i nærværende Tilfælde er sket, da ikke mindst efter den Ændring, som jeg nu har bebudet, foranlediget af Udtalelser af de to ærede Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. Victor Pürschel og Hr. J. S. Foget, og at den Kritik (Kristen Amby: Det kunde Dommerne da ikke vide). . . . Nej, det ligger der heller ikke i mine Udtalelser: „ikke mindst efter“ det, der er sket — og at den Kritik, der fra Dommeres Side er fremsat, i hvert Fald skyder langt over Maalet, det synes jeg navnlig ogsaa gælder den i Skrivelsen udtalte Tvivl om For-

slagets Grundlovsmæssighed —, at man virkelig bliver ved at tale om dette, selv efter den ændrede Skikkelse, det har faaet! — en Tvivl, for hvilken man søger Støtte i den allerede her i Tinget tidligere fremdragne Artikel af Professor, Dr. jur. Poul Andersen i „Ugeskrift for Retsvæsen“ 1938, B. Side 17. Side 22—23 viger Professor Poul Andersen netop tilbage for at stemple Henlæggelsen af den almindelige disciplinære Straffemyndighed til Appelretten som grundlovsstridig, selv efter Rettens oprindelig foreslaaede Sammensætning. Det er alene Afskedigelsesbeføjelsen, der tages Afstand fra, og vel mener Professoren — Side 22, Note 12 — modsat sin Kollega i Aarhus, Professor, Dr. jur. Carl Rasting, ikke, at Vanskeligheden er løst, blot vi, som Forslaget i den foreliggende Skikkelse gør det, aabner Adgang til Appel til Rigets almindelige Højesteret i Afskedigelsessager, men Dommerforeningen maa have overset, at de to Punkter, paa hvilke Professoren Side 20—21 særlig støtter sin Formening om Rettens manglende Uafhængighed af Regering eller Administration, netop foreslaas ændret nu af Udvalget, dels ved Regelen om, at Appelrettens Medlemmer, der er uafsættelige i deres Funktionstid, overhovedet ikke kan genbeskikkes, dels ved Rettens ændrede Sammensætning, hvorefter det i Disciplinærsager er udelukket, at en ministeriel Embedsmand faar Sæde i Retten. Foreningens Bemærkning om, at Dommerne gøres mere afhængige af Administrationen gennem den Indflydelse, der gives denne paa Sammensætningen af den foreslaaede Ret, er mig uforstaaelig, medmindre den sigter netop til det Punkt, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget og Hr. Victor Pürschel nævnte.

Hvad endelig angaar Paastanden om, at Forslaget — og det maatte i højere Grad gælde den oprindelige Affattelse end den nu foreliggende — afskærer Appel for Dommeren i Tilfælde, hvor saadant efter hidtil gældende Ret er muligt, kan jeg nøjes med at henvise til de yderligere Bemærkninger til det oprindelige Forslag, som fuldkomment imødegaar denne Paastand.

Jeg takker den ærede Ordfører Hr. Steen for hans Tilslutning til Lovforslaget og gør den ærede Ordfører Hr. J. S. Foget opmærksom paa det Ændringsforslag, jeg er villig til at stille ved tredje Behandling.

De to sidste ærede Ordførere var jo en glædelig Overraskelse. Den ærede Ordfører Hr. Oluf Pedersen havde bogstavelig faaet alle sine Ønsker opfyldt i Udvalget.